

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17030

гр. София, 04.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
закрито заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **5085** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/.

Образувано е по жалба на „Уникредит Лизинг“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район В., [улица], представлявано от изп. директори И. С. и К. А., чрез адв. Я. Н., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-001815/07.04.2026 г., на полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“ СДВР, с която на „Уникредит Лизинг“ ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП. – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

С жалбата до съда е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. Посочено е, че независимо от факта на обжалване на заповедта, то са налице ежедневно сериозни имуществени вреди за жалбоподателя, като се поддържа, че неправомерно е допуснато предварително изпълнение на ЗППАМ. Сочи се, че правото на собственост на „Уникредит Лизинг“ ЕАД върху автомобила е ограничено, а собственикът търпи вреди, тъй като за разглеждания период автомобилът нито може да бъде ползван, нито може да носи печалба на собственика си, а вместо това само и единствено генерира разходи по съхранението му. На следващо място е посочено, че обжалваната заповед представлява пречка за „Уникредит Лизинг“ ЕАД да предостави ползването на автомобила не само на Ел К., но и на описаните пълномощници, които са упълномощени да управляват автомобила, което поначало следва да прави по договора за лизинг.

Аргументира се, че напълно несправедливо „Уникредит Лизинг“ ЕАД не може да се ползва от собствеността си при положение, че дружеството не е допуснало никакво нарушение, а освен това въпросът дали са налице предпоставките за налагане на ПАМ не само са спорни (предвид настоящата жалба срещу Заповедта), а се твърди и, че не са налице. Счита, че прекратяването на регистрацията на автомобила, а още повече - допускането на предварително изпълнение на тази мярка, представлява изцяло несъразмерна и необоснована намеса в правната сфера на дружеството, която не е оправдана.

Сочи се още, че и за ползвателя на автомобила Ел К. също възникват значителни и трудно поправими вреди от предварителното изпълнение на заповедта, понеже той живее в [населено място], но работи като директор на „Шипка 99“ АД, което е голямо предприятие от хранително-вкусовата промишленост, преработващо млечни продукти. В тази връзка му се налага почти ежедневно да пътува с лизинговия автомобил от [населено място] до производствената база в [населено място].

С тези аргументи се иска спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ, до решаване на въпроса с влязъл в сила съдебен акт.

В придружителното писмо с което е изпратена административната преписка в АССГ ответникът – полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“ СДВР, не е заявил становище по искането за спиране.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП., е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е обективизирано в подадената жалба.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена за това, че: „Водачът управлява ППС без да е правоспособен водач“.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените.

В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е мотивирано с настъпването на имуществени вреди за дружеството,

невъзможност за ползвателя на автомобила Ел К. да изпълнява служебните си задължения, тъй като му се налага непрекъснато да пътува от [населено място] до [населено място], но и с невъзможност да управляват лизинговия автомобил и други лица, които са надлежно упълномощени да управляват автомобилът с пълномощно за управление на ППС с нотариална заверка, представено по делото.

Настоящият състав намира, че посочените вреди имат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. В случая е противопоставен доказан накърнен личен интерес на жалбоподателя със същата степен, тъй като автомобилът е на значителна стойност и следователно и търпените имуществени вреди също биха били такива, но не само, на следващо място невъзможност да управляват автомобила имат и още две други лица посочени в представеното по делото пълномощно, които също могат да имат такива претенции, тъй като не могат да упражняват правата си .

От представените по делото писмени доказателства се установява, че договорът за лизинг между жалбоподателя (лизингодател) и лизингополучателя подлежи на предсрочно прекратяване, респ. подлежи на разваляне от страна на лизингополучателя. При това положение, евентуалното му неоснователно лишаване от възможността да ползва автомобила си за срок от шест месеца, логично ще доведе до значителни и трудно поправими вреди.

По изложените съображения, съдът приема искането за основателно. Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП., Административен съд София-град, 36-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-001815/07.04.2026 г., на полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“ СДВР, с която на „Уникредит Лизинг“ ЕАД е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: